43. కలికాంబ నాయనారు

కలికాంబ నాయనారు వైశ్యకులంలో జన్మించాడు. మంచి శివభక్తుడు. పెన్నగడం లో నివాసము. ప్రతిరోజు శివాలయంలో ఏదో ఒక రకం సేవ చేస్తుండేవాడు. శివభక్తు లలో ఎల్లప్పుడు అతను శివునే చూచేవాడు. వారి యందు విధేయుడుగా వుండేవాడు. అతని భార్య గూడ అతనికి అన్ని విషయాలలోనూ సహాయకారిగా నుండేది.

ఒకరోజున కలికాంబ నాయనారు దగ్గర లోగడ పనిచేసిన సేవకుడొకడు శివ భక్తుడుగా నాయనారు ఇంటికి విచ్చేశాడు. నాయనారు యథావిధిని అతనిని ఆహ్వా నించి, కాళ్లను కడిగి శివభక్తులను పూజించే రీతిని పూజించాడు. అతని భార్య వచ్చి నతను తమ పూర్వపు సేవకుడే అని గ్రహించి, చిన్నతనముగా భావించి భర్త శివభక్త పూజలో పాల్గొనలేదు. నాయనారు భార్య అవిధేయత గమనించాడు. అందుచే ఆమె చేతిని ఖండించి - ఆ వచ్చిన భక్తుని సేవలో నిమగ్నుడయ్యాడు. ఈ రకమైన తారతమ్య మెరుగని నిరతిశయభక్తియోగ సాధనకు మురిసి శివుడు నాయనారుకి సాయుజ్యా నిచ్చాడు.

నారద మహాముని ప్రవచించిన నారద భక్తి సూత్రాల్లోని సత్యాన్ని కలికాంబ నాయనారు అనుష్ఠించి చూపాడు. దేవుని భక్తులలో కులము, వర్ణము, పదవి, నమ్మ కము, తారతమ్యమును మనము చూడరాదు. ఆ విభేదాల్ని ఎన్నడు తలచకూడదు. చూచినచో అది దైవాపరాధమే అవుతుంది. ఆయన యెడ అందరూ సమానులే. భక్తులు దైవముతో సమానము. భక్తుడు దేవుడే. వారి గత జీవితము అసలే మన కక్కర లేదు.